

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Daniely Zemanové, v právní věci navrhovatelky: **vláda**, se sídlem nábreží E. Beneše 4, 125 11, Praha 1, proti odpůrkyni: **4 VIZE – www.4vize.cz**, politická strana, se sídlem Máchova 685, Velké Přílepy, v řízení o návrhu na rozpuštění politické strany,

t a k t o :

- I. Politická strana 4 VIZE – www.4vize.cz **se rozpouští.**
- II. Navrhovatelce **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Likvidátorem **se určuje** Mgr. Radslav Janeček, advokát, se sídlem Bubeníčkova 44, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 5. prosince 2014 podala u Nejvyššího správního soudu vláda (dále jen „navrhovatelka“) návrh na rozpuštění politické strany 4 VIZE – www.4vize.cz (dále jen „odpůrkyně“) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“). Navrhovatelka uvedla, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2011 č. j. Pst 37/2011 - 21, byla činnost odpůrkyně pozastavena, a to pro opakované nesplnění povinností plynoucích z ustanovení § 18 odst. 1 zákona o politických stranách. Odpůrkyně pochybila v tom, že nepředložila Poslanecké sněmovně Parlamentu výroční finanční zprávy za roky 2007, 2008 a 2009 v úplnosti stanovené zákonem; za rok 2010 pak finanční zprávu nepředložila vůbec. Přitom podle § 14 odst. 2 cit. zákona mohou strany a hnutí, jejichž činnost byla pozastavena, činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po

dobu jednoho roku. Trvají-li nadále skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena, lze podat návrh na rozpuštění.

[2] Po pozastavení činnosti odpůrkyně neučinila kroky k odstranění závadného stavu, který byl důvodem citovaného rozhodnutí soudu, a navíc Poslanecké sněmovně nepředložila výroční zprávy za roky 2011, 2012 a 2013, a to ani dodatečně.

[3] Odpůrkyně se k návrhu nevyjádřila.

[4] Z obsahu spisu soud konstatuje, že podle usnesení Poslanecké sněmovny č. 1136 z 38. schůze konané 3. května 2012 odpůrkyně nepředložila výroční finanční zprávu za rok 2011. Z usnesení Poslanecké sněmovny č. 1661 z 53. schůze konané 15. května 2013 dále plyne, že odpůrkyně nepředložila výroční finanční zprávu ani za rok 2012. Jak vyplývá z usnesení Poslanecké sněmovny č. 275 z 8. schůze konané dne 15. května 2014, neučinila tak ani ve vztahu ke zprávě za rok 2013. Zákonem požadované zprávy odpůrkyně pak nepředložila ani dodatečně.

[5] Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), rozhodl Nejvyšší správní soud bez nařízení jednání, jelikož žádný z účastníků nevyjádřil ve stanovené lhůtě s projednáním věci bez jednání svůj nesouhlas.

[6] Protože podle § 96 s. ř. s. rozhoduje soud v tomto řízení podle skutkového stavu, který je tu v době rozhodnutí soudu, vyžádal si od Poslanecké sněmovny aktuální informaci ohledně předmětných výročních finančních zpráv.

[7] Ze sdělení Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny, ze dne 10. 2. 2015 č. j. PS2015/1540 2015/KV/84, dále plyne, že odpůrkyně nepředložila Poslanecké sněmovně předmětné výroční finanční zprávy za roky 2007 - 2009 ani dodatečně. Finanční zprávy za roky 2010 - 2013 pak zcela chybí.

[8] Na základě těchto skutečností soud dospěl k následujícím závěrům.

[9] Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z § 18 odst. 1 stejného zákona vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění konkretizovaném pod body a) až f) tohoto ustanovení. Podle § 14 odst. 1 zákona může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, jestliže jejich činnost je v rozporu s § 1 až 5, § 6 odst. 5 a § 17 až 19 nebo se stanovami.

[10] Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o politických stranách zakládá příslušnost Nejvyššího správního soudu rozhodovat o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuoobnovení jejich činnosti. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého soudního řádu správního.

pokračování

[11] Na základě výše uvedených skutečností Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podaný návrh je důvodný, neboť z údajů obsažených ve spise (konkrétně zejména z citovaných usnesení Poslanecké sněmovny) bylo zjištěno, že odpůrkyně skutečně nesplnila zákonem uložené povinnosti, neboť opakovaně v zákonem stanoveném termínu v úplnosti nepředložila příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, výroční finanční zprávy za roky 2007 až 2009, pro což již byla činnost odpůrkyně citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu pozastavena, a ani za roky 2010 až 2013; neučinila tak ani později. Odpůrkyně tedy opakovaně nesplnila zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o rozpuštění strany nebo hnutí [§ 13 odst. 1 písm. b) cit. zákona]. Je třeba zopakovat, že tuto svoji povinnost odpůrkyně nesplnila, přestože již byla jeho činnost shora označeným rozsudkem pozastavena.

[12] Ze znění i smyslu § 14 odst. 1 zákona o politických stranách je zřejmé, že za situace, kdy politická strana nebo politické hnutí výroční finanční zprávu nepředložily buď vůbec, anebo ji nepředložily se zákonem požadovanými náležitostmi, a kdy se tak stalo opakovaně, takové porušení § 18 odst. 1 zákona opodstatňuje rozpustit politické hnutí, jelikož platí, že *„strana a hnutí mohou být zrušeny rozhodnutím soudu o jejich rozpuštění (...) jestliže i po uplynutí lhůty stanovené v rozhodnutí soudu o pozastavení činnosti strany nebo hnutí trvají skutečnosti, pro které byla jejich činnost pozastavena“* (§ 13 odst. 6 uvedeného zákona). Právě tato situace nastala v nyní projednávané věci.

[13] Proto Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění uvedené politické strany.

[14] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Procesně úspěšné navrhovatelce, která by jinak měla na náhradu nákladů právo, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec její běžné činnosti, ze spisu ani jiné nevyplynají, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[15] Dle § 13 odst. 6 zákona o politických stranách určil Nejvyšší správní soud likvidátorem Mgr. Radslava Janečka, advokáta, který s tímto určením souhlasí. Likvidátor bude postupovat přiměřeně podle předpisů o likvidaci majetku a závazků obchodních společností (§ 12 odst. 4 zákona o politických stranách).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politická strana **je oprávněna** podat návrh podle článku 87 odst. 1 písm. j) Ústavy České republiky, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o jejím rozpuštění není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 a § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 11. února 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu